

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Andrzej Siuchniński

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie D. P.

skazanego za czyn z art. 180 a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 5 października 2023 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego

od prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 8 grudnia 2021 r., sygn. akt II K [...]

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. w pkt 2 co do środka
karnego i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu
w Z. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 grudnia 2021 r., sygn. akt II K 1372/21, Sąd Rejonowy w Z. uznał oskarżonego D. P. za winnego popełnienia występku z art. 180a k.k. i skazał go na karę roku pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 42 §1a pkt 1 k.k. orzekł

wobec tego oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych (pkt 2 wyroku).

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 16 grudnia 2021 r.

W tej sprawie kasację złożył Prokurator Generalny. Zaskarżając powyższy wyrok na korzyść skazanego w części dotyczącej orzeczenia o karze, w zakresie pkt 2, dotyczącego orzeczonego przez Sąd I instancji środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 42 § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 180a k.k. i art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k., polegającego na orzeczeniu wobec D. P. na podstawie wskazanego art. 42 § 1a pkt 1 k.k. środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w związku z uznaniem oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 180a k.k., podczas gdy przepis art. 43 § 1 k.k. obliguje sąd do orzeczenia wskazanego zakazu na okres od roku do 15 lat.

Stawiając ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym. Trafnie w kasacji podniesiono zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa materialnego. Należy przypomnieć, że zgodnie z art. 43 § 1 k.k., ujęty w art. 41 pkt 1 a k.k. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeka się w latach, od roku do lat 15. Tymczasem Sąd Rejonowy w Z. orzekł wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Postępując w ten sposób Sąd Rejonowy w Z. dopuścił się obrazy prawa materialnego wskazanego w kasacji, co miało dla oskarżonego niekorzystne następstwa, skoro środek karny został orzeczony dożywotnio, choć mógł zostać orzeczony maksymalnie na okres lat 15. Naruszenie to miało zatem istotny wpływ na treść wydanego orzeczenia.

Z tych powodów Sąd Najwyższy uznając kasację Prokuratora Generalnego za oczywiście zasadną uchylił wyrok w zaskarżonej części i sprawę w tym zakresie przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z.

[M.S]

[ms]